

20.12.2010

Dnro 2955/4/09

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jussi Pajuoja

Esittelijä: Esittelijäneuvos Jorma Kuopus

SUPO TOIMI VIRHEELLISESTI NIMITYSASIASSA

1

KANTELU

Kantelija A pyysi 29.7.2009 päivätyssä kirjeessään oikeusasiamiestä tutkimaan suojelupoliisin menettelyä viestintäpäällikön määräaikaisen virkasuhteen täyttämiseksi 1.2.2008–28.2.2009 väliseksi ajaksi.

Kantelija oli yhtenä 22 hakijasta pyrkinyt yllä mainittuun virkasuhteeseen. Hän arvosteli kirjeessään ensiksikin sitä, että suojelupoliisi oli valinnan jälkeen lähettänyt hänelle puutteellisen nimitysmuistion 31.1.2008. Kantelija arveli, että muistion sivu 8 oli salattu siksi, että sillä oli kerrottu virkasuhteeseen nimitetystä B:stä. Toiseksi kantelija pyysi tutkimaan, oliko häntä syrjitty vaaditun ylemmän korkeakoulututkinnon osalta. Nimitysmuistiossa oli virheellisesti todettu, ettei vuonna 1980 valtiotieteen kandidaatin tutkinnon suorittaneella A:lla olisi ollut hakutilanteessa ylempää korkeakoulututkintoa. Kolmanneksi kantelija katsoi, että hänellä oli hakijoista pisin, yli yhdeksän vuoden ulkomaan kokemus. Virkasuhteeseen valitulla B:llä oli vain noin yhden vuoden ulkomaan kokemus vuodelta 1999. Neljänneksi kantelija piti B:n esimieskokemusta vähäisempänä kuin omaa, yhteensä 17 vuoden esimieskokemustaan. Viidenneksi kantelija kertoi, että hänen yli 14 vuoden viestintäkokemuksensakin oli pitempi kuin B:n yhteensä kahdeksan vuoden kokemus, johon ei sisältynyt lainkaan kokemusta journalistisesta työstä. Lisäksi kantelija arvioi oman kokemuksensa sujuvasta kirjallisesta ja suullisesta esitystaidosta sekä tuntemuksensa intranet/internet-maailmasta ja suomalaisesta yhteiskunnasta ja suojelupoliisista merkittävämmäksi kuin tehtävään valitun B:n.

Kantelija pyysi yhdenvertaisuuslain 6 §:ään viitaten oikeusasiamiestä tutkimaan, oliko häntä syrjitty valintaprosessissa epäasiallisilla syillä iän, sukupuolen tai kokoomuslaisen puoluepolitiikan perusteella. Kantelija pyysi myös selvittämään, oliko hakijoiden puoluekanta suojelupoliisin tiedossa, vaikkakaan tästä ei ollut mainintaa 31.1.2008 päivätyssä, ylitarkastaja C:n laatimassa nimitysmuistiossa.

Suomen Valtiotieteilijäin liitto SVAL ry lähetti tänne kanteluun liittyvän lisäkirjoituksen (12.10.2009). Liitto piti äärimmäisen huolestuttavana, että valtiosektorin työnantaja ei ole virkavalintoja tehdessään perillä suomalaisen korkeakoulututkintojärjestelmän rakenteesta ja tutkintonimikkeiden asemasta. Liiton mukaan on täysin selvää, että A olisi ollut koulutuksensa ja työkokemuksensa perusteella erittäin potentiaalinen hakija. Hän olisi varmasti päässyt vähintäänkin haastatteluvaiheeseen ilman kyseistä virhettä.

Liitto toivoi, että oikeusasiamies ottaa huomioon kirjelmässä esitetyt seikat A:n kantelukirjelmän käsitelyssä. Opetus- ja kulttuuriministeriön kotisivuilla (www.minedu.fi) on kirjelmän liitteeksi oheistettu luettelo tutkintojen nimistä koulutusaloittain.

2

SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin suojelupoliisin selvitys (12.10.2009) ja sisäasiainministeriön poliisiosaston lausunto (30.11.2009, oikeastaan 30.10.2009). Kantelija antoi 6.12.2009 vastineensa asiassa. Yllä mainittu SVAL ry:n lisäkirje liitteineen lähetettiin 14.12.2010 tiedoksi telekopiona suojelupoliisin lakimiehelle.

Käytettävissäni ovat olleet myös seuraavat asiakirjat: suojelupoliisin käskylehti 21/2007, eduskunnan oikeusasiamiehen kaksi päätöstä (Dnro 3186/4/06 ja 62/4/07) sekä valtiovarainministeriön suositus (VM 14/2000) ja ohje (VM 1/01/2009) virkojen hakumenettelystä ja virkanimitysten valmistelussa noudatettavista periaatteista.

3

RATKAISU

Katson suojelupoliisin menetelleen virheellisesti ensiksikin siinä, että suojelupoliisi oli pitänyt, nimitäessään viestintäpäällikön määräaikaiseen virkasuhteeseen 1.3.2008–28.2.2009, kantelijan vuonna 1980 suorittamaa valtiotieteen kandidaatin tutkintoa vain alempana korkeakoulututkintona. Toiseksi suojelupoliisi oli 8.5.2008 lähettänyt huolimattomasti kantelijalle hänen pyytämästään nimitysmuistios- ta (31.1.2008) jäljennöksen, josta puuttui yksi olennainen sivu.

Muilta osin katson, että suojelupoliisi oli toiminut tammikuussa 2008 viestintäpäällikköä koskeneen nimitysharkinnan puitteissa.

Perustelen ratkaisuani seuraavasti.

3.1

Viestintäpäällikön määräaikainen virkasuhde ja nimitysmuistio

3.1.1

Tapahtumatiedot

Saadun selvityksen mukaan suojelupoliisissa oli julistettu 5.12.2007 haettavaksi viraston yhteinen viestintäpäällikön (poliisin palkkausjärjestelmän vaativuustaso 40.16) määräaikainen virkasuhde 28.2.2009 asti (Suojelupoliisin käskylehti 21/2007). Virkasuhde oli pyritty täyttämään 1.2.2008 lukien.

Hakuilmoituksessa oli todettu muun ohella, että suojelupoliisi tehostaa ja kehittää ulkoista ja sisäistä tiedottamistaan sekä viestinnällisiä valmiuksiaan. Tehtävän menestyksellinen hoitaminen edellytti soveltuvaa korkeakoulututkintoa ja käytännön työkokemusta viestintätehtävistä. Lisäksi edellytettiin molempien kotimaisten kielten hyvää suullista ja kirjallista taitoa sekä ainakin englannin kielen sujuvaa hallintaa. Muu kielitaito luettiin eduksi.

Tehtävä oli suunniteltu sijoitettavaksi suojelupoliisin esikuntayksikköön. Viestintäpäällikön tehtäviin kuuluu suojelupoliisin ulkoisen ja sisäisen viestinnän suunnittelu ja toteuttaminen viraston päällikön antamien ohjeiden mukaisesti. Tehtäviin kuuluu muun muassa verkkoviestintä, tiedotteiden laatiminen, tiedotustilaisuuksien järjestäminen ja julkaisujen toimittamiseen osallistuminen. Viestintäpäällikkö osallistuu sidosryhmäyhteistyöhön ja kansainvälisten yhteyksien hoitamiseen sekä sisäiseen koulutustoimintaan. Hän vastaa myös viraston päällikön antamien ohjeiden mukaan joukkoviestimien ja kansalaisten yhteydenottoihin.

Tehtävässä edellytetään hyviä tietoja viestinnän perusteista sekä joukkoviestimien toiminnasta ja intranet/internet-maailman käytännön tuntemusta. Hakijalla on oltava ainakin perustiedot suomalaisen yhteiskunnan, kansainvälisen toimintaympäristön ja suojelupoliisin toiminnasta. Sujuva kirjallinen ja suullinen esitystaito sekä esiintymiskyky ovat tehtävän hoitamisessa välttämättömiä samoin kuin jo olemassa oleva yhteistyöverkosto viestintäalalla.

Ylitarkastaja C:n laatiman nimitysmuistion mukaan suojelupoliisiin tuli hakemuksia määräpäivään eli 4.1.2008 mennessä yhteensä 22. Poliisin hallinnosta annetussa asetuksessa ei ollut säädetty erityisiä kelpoisuusvaatimuksia viestintäpäällikön virkaan. Kaikki määräajassa hakeneet henkilöt olivat koulutukseltaan virkasuhteeseen kelpoisia. Yksi hakemus oli saapunut määräajan päättymisen jälkeen myöhässä, joten sitä ei voitu ottaa huomioon virkasuhteeseen nimitettäessä.

Virkaan kelpoisten hakijoiden ansioiden esittelyn jälkeen muistiossa oli todettu, että hakijoita keskenään vertailtaessa on etusijalle asetettava ne, joilla on katsottava olevan parhaat edellytykset suojelupoliisin viestintäpäällikön virkaan kuuluvien tehtävien hoitamiseen ja viestinnän kehittämiseen. Tehtävän menestyksellinen hoitaminen edellyttää soveltuvaa korkeakoulututkintoa. Korkeakoulututkinnolla, sen asteella ja tieteen alalla on painoarvoa arviointia tehtäessä. Muistion mukaan (sivu 5) A:lla ja kahdella muulla hakijalla ei ole ylempää korkeakoulututkintoa.

Nimitysmuistiossa todettiin myös, että tehtävän menestyksellistä hoitamista edistävät hyvät sisäiset ja ulkoiset vuorovaikutustaidot. Virkaan valittavalta odotettiin kansallisen ja kansainvälisen sidosryhmäyhteistyön hyvää hallintaa. Tätä arviointia tehtäessä painottuivat valittavan henkilön valmiudet sidosryhmäyhteistyöhön sisäasiain- ja poliisihallinnon virkamiesten, muiden viranomaisten, tiedotusvälineiden ja yksityissektorin kanssa.

Hakijoita haastatteluun valittaessa painotettiin ennen muuta suoritettua ylempää korkeakoulututkintoa ja kokemusta viestinnästä. Valintaan vaikutti myös ulkomailla suoritettu opiskelu tai työssäolo sekä kokemus esimiehenä toimimisesta.

3.1.2

Sovellettavat säännökset ja ohjeet

Perustuslain (731/1999) 125 §:n 2 momentin mukaan yleiset nimitysperusteet julkisiin virkoihin ovat taito, kyky ja koeteltu kansalaiskunto. Perustuslakia koskevan hallituksen esityksen (HE 1/1998 vp) yksityiskohtaisten perustelujen mukaan taito tarkoittaa koulutuksen ja työkokemuksen avulla hankittuja tietoja ja taitoja, kyky viittaa henkilön tuloksellisen työskentelyn edellyttämiin henkilökohtaisiin ominaisuuksiin, kuten luontaiseen lahjakkuuteen, järjestelykykyyn, aloitteellisuuteen ja muihin vastaaviin tehtävien hoitamisen kannalta tarpeellisiin kykyihin ja koeteltu kansalaiskunto tarkoittaa yleisessä kansalaistoiminnassa saatuja viran hoidon kannalta merkityksellisiä ansioita sekä nuhteetonta käytöstä.

Yleisistä kelpoisuusvaatimuksista, jotka virkaan tai virkasuhteeseen nimitettävän tulee täyttää, säädetään valtion virkamieslain 6, 7 ja 8 §:ssä (kansalaisuus, ikä ja kielitaito). Valtion virkamieslain 6 §:n 1 momentin (281/2000) mukaan nimittämisen yleisistä perusteista säädetään perustuslaissa. Päätettäessä nimittämisestä viranomaisen ei saa perusteettomasti asettaa ketään toisiin nähden eri asemaan 11 §:ssä mainittujen syiden nojalla. Valtion virkamieslain 11 §:n (692/1995) mukaan viranomaisen on kohdeltava palveluksessaan olevia virkamiehiä tasapuolisesti niin, ettei ketään perusteettomasti aseteta toisiin nähden eri asemaan syntyperän, kansalaisuuden, sukupuolen, uskonnon, iän taikka poliittisen tai ammattiyhdistystoiminnan taikka muun näihin verrattavan seikan vuoksi.

Tasa-arvolain 8 §:n 1 momentissa on ollut työhönottoa koskeva säännös (609/1986). Sen mukaan työnantajan menettelyä oli pidettävä 7 §:ssä kiellettynä syrjintänä, jos työnantaja työhön ottaessaan taikka tehtävään tai koulutukseen valitessaan syrjäyttää henkilön, joka on ansioituneempi kuin valituksi tullut toista sukupuolta oleva henkilö, jollei työnantaja voi osoittaa, että hänen menettelynsä on työn tai tehtävän laadusta johtuva painava ja hyväksyttävä syy taikka että hänen menettelynsä on johtunut muusta, hyväksyttävästä seikasta kuin sukupuolesta. Vastaava säännös on 1.6.2005 voimaan tulleen lainmuutoksen jälkeen tasa-arvolain 8 § 1 momentin 1 ja 2 kohdassa (232/2005).

Yhdenvertaisuuslaissa (21/2004) säädetään muun ohella syrjinnän kiellosta. Lain 6 §:n 1 momentin mukaan ketään ei saa syrjiä muun muassa iän tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Lain 7 §:n 1 momentin mukaan syrjintänä ei pidetä sellaista 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuun syrjintäperusteeseen liittyvää erilaista kohtelua, jonka perusteena on työtehtävien laatuun ja niiden suorittamiseen liittyvä todellinen ja ratkaiseva vaatimus.

Yhdenvertaisuuslain 16 §:n mukaan työhönottotilanteissa hyvityskanne on nostettava vuoden kuluessa siitä, kun syrjäytetty työnhakija on saanut tiedon valintapäätöksestä.

Yhdenvertaisuuslain 17 §:ssä säädetään todistustaakasta. Jos joku, joka katsoo joutuneensa 6 §:n vastaisen menettelyn kohteeksi, esittää asiaa tuomioistuimessa tai toimivaltaisessa viranomaisessa käsiteltävässä selvitystä, jonka perusteella voidaan olettaa, että mainitussapykälässä säädettyä kieltoa on rikottu, vastaajan on osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu. Säännöstä ei sovelleta rikosasian käsittelyssä.

Valtion virkamieslaissa tai -asetuksessa ei ole ollut hakuilmoitusta ja nimitysmuistioita koskevia säännöksiä. Valtiovarainministeriö on laatinut suosituksen (VM 14/2000) virkojen hakumenettelystä ja virkanimitysten valmistelussa noudatettavista periaatteista. Sittemmin suositus on korvattu valtiovarainministeriön ohjeella (VM 1/01/2009).

Suosituksen mukaan säädetyt kelpoisuusvaatimukset mainitaan hakuilmoituksessa. Varsinaisten kelpoisuusvaatimusten lisäksi toivotut, tehtävien onnistuneen hoidon asettamat edellytykset ja ominaisuudet tulisi mainita jo hakuilmoituksessa. Ohjeen mukaan pätevyysarvioinnissa ja ansiovertailussa voidaan nojata vain sellaisiin seikkoihin, jotka on mainittu hakuilmoituksessa, koska kaikkien hakijoiden on saatava tieto vaadittavista lisävalmiuksista ja -ominaisuuksista jo harkitessaan viranhakua ja hakiessaan virkaa.

Lähtökohtana sekä suosituksen että ohjeen mukaan on, että nimittävä viranomainen päättää itse siitä, millaisia valintamenetelmiä se käyttää. Perinteisesti valtion virkoihin nimitettäessä hakijoiden ansioiden vertailu on tehty hakemukseen liitettyjen asiakirjojen koulutusta, työkokemusta ja muita ansioita koskevien tietojen sekä työhönottohaastattelun perusteella. Sekä suosituksen että ohjeen mukaan haastattelun tarkoituksena on selvittää lähinnä hakijoiden henkilökohtaisia ominaisuuksia sekä syventää tietoa työkokemuksesta. Haastattelulla voi olla ratkaiseva merkitys ansioituneimpien hakijoiden sopivuutta vertailtaessa.

3.1.3 Arviointi

Kuten edeltä jo ilmenee, suojelupoliisi oli pitänyt kantelijan vuonna 1980 suorittamaa valtiotieteen kandidaatin tutkintoa tosiasioita vastaamattomasti vain alempana korkeakoulututkintona.

Eduskunnan oikeusasiamies Petri Jääskeläinen on päätöksessään (Dnro 62/4/07) 26.6.2009 arvioinut virantäyttöä. Jääskeläisen mukaan virkanimitysratkaisuun sisältyy aina harkintavallan käyttöä. Tuossa tapauksessa kysymys oli siitä, että viran kelpoisuusvaatimukset täytti 24 hakijaa, joista haastatteluun kutsuttiin kuusi. Korkein hallinto-oikeus on todennut viranhakijoiden haastatteluun kutsumisesta, että haastattelut ovat osa nimityspäätöksen valmistelua, ja valmistelussa asiat on selvitettävä tasapuolisesti, syrjimättömästi ja riittävästi. Toisaalta se, että useista hakijoista vain osa kutsutaan haastatteluun, kuuluu viranhakumenettelyn luonteeseen (KHO 2006:93).

Jääskeläisen mukaan oikeusasiamiehellä ei ole mahdollisuutta puuttua haastatteluun kutsumisen yhteydessä tapahtuneeseen harkintavallan käyttöön, mikäli viranomainen on pysynyt harkintavaltansa rajoissa. Oikeusasiamies ei myöskään tee yksityiskohtaisia ansiovertailuja haastatteluun kutsuttujen ja muiden viranhakijoiden kesken, ellei ole aihetta epäillä harkintavallan ylittämistä tai muuta väärinkäyttöä.

Olen lisäksi pannut merkille, että edeltäjäni apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt oli jo päätöksessään 29.4.2008 (Dnro 3186/4/06) kiinnittänyt suojelupoliisin huomiota muun ohella virheellisesti tehtyyn hakijoiden vertailuun nimitysmuistiossa. Tuossa ratkaisussa todetaan muun ohella, että valtionhallinnossa, jossa virkanimitysten lainmukaisuus voidaan vain erityislainsäännössä säädettyjen muutoksenhakekeinojen perusteella saattaa muutoksenhakeasteiden tutkittavaksi, nimitysmuistiot tulee laatia siten, että nimitysharkinnan perusteet ilmenevät riittävän tarkasti näistä virantäyttöasiakirjoista. Muistion ei tule jättää sellaista vaikutelmaa, että siinä olisi ikään kuin keskitytty lähinnä perustelemaan nimitysesitystä sen sijaan, että ansiovertailuun mukaan otettujen osalta olisi tehty asiaankuuluvaa vertailua. Apulaisoikeusasiamies Lindstedt totesi myös, että oikeusasiamies voi arvioida suoritettuja ansiovertailuja lähinnä nimitysmuistioiden ja asiassa saatujen selvitysten perusteella siitä näkökulmasta, onko ansiovertailu tehty harkintavallan rajoissa. Sen sijaan oikeusasiamies ei voi tehdä ansiovertailua viranhakijoiden kesken uudelleen eikä varsinkaan ottaa kantaa siihen, kuka hakijoista olisi tehtävään henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan sopivin. Nimitysasiasa jälkikäteen kirjallisesti arvioidessa oikeusasiamiehen käytössä ei nimittäin ole samanlainen kokemusperäinen tuntemus hakijoista kuin esimerkiksi niillä, jotka ovat suorittaneet hakijoiden haastatteluja ja tehneet tässä yhteydessä heistä nimitysasian ratkaisemisen kannalta merkityksellisiä havaintoja. Viranomaisella on oikeus harkita itse, mitä hakijoiden ominaisuuksia virantäytössä painotetaan. Näiden perusteiden tulee kuitenkin olla jälkikäteen objektiivisesti arvioituna hyväksyttäviä.

Totean omasta puolestani myös, että työnantajalla on siis mahdollisuus painottaa hakijoiden ansioita ja arvioida heidän henkilökohtaisia ominaisuuksiaan sen mukaan, minkä työnantaja objektiivisesti arvioiden perustellusti katsoo parhaiten edistävän viran menestyksellistä hoitamista.

Samalla tähdennän, että hakijoiden haastattelu on merkittävä osa soveltuvuuden arvioinnissa, vaikka soveltuvuutta voidaan jossain määrin arvioida myös kirjallisen aineiston perusteella. Koska kantelijan hallinnollinen työkokemus on ollut pitkä ja huomattavasti pitempi kuin virkaan sittemmin valitun hakijan, mielestäni olisi ollut perusteltua kutsua haastatteluun myös kantelija, jotta hänen soveltuvuuttaan tehtävään olisi voitu tarkasti arvioida. Haastatteluun kutsumatta jättämiseen oli ilmeisesti vaikuttanut myös selkeä asiavirhe. Kantelijan vuonna 1980 suorittaman valtiotieteen kandidaatin tutkinto on siis ylempi korkeakoulututkinto. Myös suojelupoliisi selvityksessään 12.10.2009 ja sisäasiainministeriön poliisiosasto ovat todenneet virheen, vaikkakaan suojelupoliisin mukaan kantelijan tutkinnon erheellinen luokittelu ei ollut kokonaisarvioinnissa vaikuttanut haastatteluun valintaan.

Siten suojelupoliisi oli käsitykseni mukaan menetellyt virheellisesti sekä nimitysmuistiossa 31.1.2008 tehdyssä kantelijan suorittaman tutkinnon luokittamisessa alemmaksi korkeakoulututkinnoksi että myös kokeneen kantelijan jättämisessä kutsumatta haastatteluun. Näin todetessani en kuitenkaan voi

ottaa kantaa siihen, onko tasa-arvolaisissa tai yhdenvertaisuuslaissa säädettyä syrjintäkieltoa asiassa loukattu. Tämän kysymyksen ratkaiseminen olisi kuulunut tuomioistuimelle.

3.2

Muut nimitysharkintaan vaikuttaneet seikat

Kantelijan mukaan hänellä oli hakijoista pisin, yli yhdeksän vuoden ulkomaan kokemus ja virkasuhteeseen valitulla henkilöllä oli vain noin yhden vuoden ulkomaan kokemus vuodelta 1999. Samoin kantelija piti virkasuhteeseen valitun esimieskokemusta vähäisempänä kuin omaa, yhteensä 17 vuoden esimieskokemustaan. Kantelijan yli 14 vuoden viestintäkokemuskin oli pitempi kuin valitulla, jolla ei ollut lainkaan kokemusta journalistisesta työstä. Lisäksi kantelija arvioi oman kokemuksensa sujuvasta kirjallisesta ja suullisesta esitystaidosta sekä tuntemuksensa intranet/internet-maailmasta ja suomalaisesta yhteiskunnasta ja suojelupoliisista merkittävämmäksi kuin tehtävään valitun henkilön.

Kun arvioidaan perustuslain 125 §:n 2 momentin sekä hakuilmoituksen ja muiden asiakirjojen perusteella näitä seikkoja, totean, että valinnassa määräaikaiseen virkasuhteeseen nimittävällä viranomaisella on harkintavaltaa. Perustuslakia koskevan hallituksen esityksen (HE 1/1998 vp) yksityiskohtaisten perustelujen mukaan edellä mainituista nimitysperusteista taito tarkoittaa koulutuksen ja työkokemuksen avulla hankittuja tietoja ja taitoja, kyky viittaa henkilön tuloksellisen työskentelyn edellyttämiin henkilökohtaisiin ominaisuuksiin, kuten luontaiseen lahjakkuuteen, järjestelykykyyn, aloitteellisuuteen ja muihin vastaaviin tehtävien hoitamisen kannalta tarpeellisiin kykyihin ja koeteltu kansalaiskunto tarkoittaa yleisessä kansalaistoiminnassa saatuja viran hoidon kannalta merkityksellisiä ansioita sekä nuhteetonta käytöstä.

En ole saanut näyttöä siitä, että valitun henkilön puoluepoliittinen tai muukaan yhteiskunnallinen näkemys olisi epäasianmukaisella tavalla vaikuttanut viestintäpäällikön monella tavoin vaativan virkasuhteen täyttämiseen 1.3.2008–28.2.2009 väliseksi ajaksi. Nähdäkseni tämän harkintavallan rajoja ei ole tässä tapauksessa ylitetty.

Tältä osin kantelun perusteella asiassa ei ole ilmennyt aihetta epäillä oikeusasiamiehen toimenpiteitä edellyttävää lainvastaista menettelyä tai velvollisuuden laiminlyöntiä.

3.3

Nimitysmuistion antaminen

Asiassa on lisäksi ilmennyt, että kantelija oli 2.5.2008 lähettämällään kirjeellä pyytänyt suojelupoliisilta jäljennöksen nimitysmuistiosta. Suojelupoliisi oli 8.5.2008 lähettänyt kantelijalle hänen pyytämäänsä nimitysmuistiosta (31.1.2008) jäljennöksen, josta oli puuttunut yksi sivu. Kantelija oli lähettänyt suojelupoliisille 22.5.2008 uuden kirjeen, jossa hän oli ilmoittanut puuttuneista sivuista. Tämän jälkeen suojelupoliisi oli lähettänyt 29.5.2008 kantelijalle uuden kirjeen ja oheistanut siihen valitun ja erään toisen hakijan hakemusten jäljennökset. Koska kantelija ei ollut tuossa yhteydessä ilmoittanut muistiojäljennöksen puutteista, oli suojelupoliisi katsonut lähettäneensä kantelijalle nimitysmuistion täydellisen jäljennöksen 29.5.2008. Suojelupoliisi on selvityksessään kanteluun kiistänyt, että se olisi halunnut millään tavoin salata nimitysmuistion sivua 8.

Tällä sivulla 8 oli arvioitu muun ohella määräaikaiseen virkasuhteeseen valitun henkilön työkokemusta, kielitaitoa ja toimimista esimiestehtävissä. Olen kuitenkin suojelupoliisin tavoin päätenyt tapahtunutta arvioidessani siihen, että ensimmäisen lähetyksen yhteydessä asiaa hoitaneelle suojelupoliisin virkamiehelle oli sattunut inhimillinen virhe. Näyttöä ei siten ole siitä, että suojelupoliisi olisi halunnut epäasiallisten syiden perusteella salata nimitysmuistion sivun 8.

Suojelupoliisin virkamiehen huolimaton menettely 8.5.2008 on kylläkin ollut hyvän hallinnon ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 16 §:n 1 momentin vastainen.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdissa 3.1.3 ja 3.3 esittämäni moittivat käsitykset suojelupoliisin menettelyn virheellisyydestä suojelupoliisin tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän suojelupoliisille jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Lähetän jäljennökset päätöksestäni tiedoksi poliisin laillisuusvalvonnan kannalta myös sisäasiainministeriölle ja Poliisihallitukselle sekä tänne kantelijan tueksi kirjoittaneelle Suomen Valtiotieteilijäin liitto SVAL ry:lle.